

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 30 oktober 2007
(OR. en)**

14519/07

**AUDIO 37
TELECOM 129
CONSOM 124
PI 43**

FÖLJENOT

från: Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens
generalsekreterare

mottagen den: 25 oktober 2007

till: Javier SOLANA, generalsekreterare/hög representant

Ärende: Sjätte rapporten från kommissionen till Europaparlamentet, rådet,
Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén
om tillämpningen av direktiv 89/552/EEG "Television utan gränser"

För delegationerna bifogas kommissionens dokument – KOM(2007) 452 slutlig.

Bilaga: KOM(2007) 452 slutlig

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 24.10.2007
KOM(2007) 452 slutlig

**SJÄTTE RAPPORTEN FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT
REGIONKOMMITTÉN**

om tillämpningen av direktiv 89/552/EEG "Television utan gränser"

**SJÄTTE RAPPORTEN FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT
REGIONKOMMITTÉN**

om tillämpningen av direktiv 89/552/EEG ”Television utan gränser”

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1.	Inledning	3
1.1.	Bakgrund	3
1.2.	TV-marknadens utveckling i Europa	3
2.	Tillämpning av direktivet	4
2.1.	Jurisdiktion (artikel 2)	4
2.2.	Evenemang av särskild vikt för samhället (artikel 3a)	5
2.3.	Främjande av distribution och produktion av TV-program (artiklarna 4 och 5)	6
2.4.	Tillämpning av reklamreglerna (artiklarna 10-20)	6
2.5.	Skydd av minderåriga och den allmänna ordningen (artiklarna 2a, 22 och 22a)	7
2.6.	Samordning mellan nationella myndigheter och kommissionen	8
3.	Förslag till ett direktiv om audiovisuella medietjänster	8
4.	Internationella aspekter	9
4.1.	Utvidgningen – framtidsutsikter	9
4.2.	Internationell ram för kulturell mångfald	9
4.3.	Samarbetet med Europarådet	10
5.	Slutsatser	10

1. INLEDNING

1.1. Bakgrund

Genom detta meddelande och i överensstämmelse med artikel 26 i direktiv 89/552/EEG¹, ändrat genom direktiv 97/36/EG² (direktivet om television utan gränser, nedan kallat ”direktivet”), överlämnar kommissionen den sjätte tillämpningsrapporten till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten behandlar tillämpningen av direktivet under perioden 2005-2006.

Det främsta syftet med denna rapport är att beskriva och analysera centrala fakta vad gäller direktivets tillämpning under referensperioden³. Med hänsyn till att kommissionen har antagit ett förslag till modernisering av direktivet kommer denna rapport även att hänvisa till aktuella framsteg rörande detta lagförslag, som rådet och parlamentet för närvarande undersöker enligt medbeslutandeförfarandet⁴.

1.2. TV-marknadens utveckling i Europa

På senare år har TV-marknaden stått inför stora utmaningar av både ekonomisk och teknisk karaktär. I ett läge med stabila inkomster för de traditionella ekonomiska flödena, såsom licensavgifter och reklam, har en ytterligare diversifiering av inkomstkällorna i samband med ett ökat antal tjänster medfört att radio- och TV-sektorn kunnat förbättra sina övergripande ekonomiska resultat vad gäller omsättning (radio/TV-företagens totala nettoinkomster låg under 2004 på omkring 72,8 miljarder euro, en ökning på 7,9 % jämfört med 2003⁵). Denna trend har dock inte förhindrat en koncentration av företag inom specifika områden, såsom betal-TV, där affärsvillkoren i många fall inte tillåtit att flera företag funnits samtidigt på enskilda nationella marknader.

Utvecklingen av digital-TV-sändningar, och på senare tid av IPTV och andra former av nätbaserat innehåll, har infört ytterligare en förändringsfaktor inom programföretagen, som nu kan öka sitt utbud av tjänster i en hittills okänd omfattning. Dessa tekniska framsteg kommer säkert att fortsätta påverka sektorn under de kommande åren med ökande konkurrens inom sektorn liksom från nya företag på marknaden. I nuläget är det dock omöjligt att förutse vilken affärsmodell som kommer att dra mest fördel av de förändrade tekniska villkoren. I vilket fall som helst har kommissionen satt 2012 som ett vägledande mål för den analoga avstängningen⁶.

¹ EGT L 298, 17.10.1989, s. 23.

² EGT L 202, 30.7.1997, s. 60.

³ Den följer på den femte tillämpningsrapporten (KOM(2006) 49 slutlig).

⁴ För mer information om moderniseringen av direktivet hänvisas till: http://ec.europa.eu/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal_2005/index_en.htm.

⁵ Europeiska audiovisuella observationsorganet, årsbok 2006.

⁶ Meddelande av den 24 maj 2005, KOM(2005) 204 slutlig.

Antalet tillgängliga tjänster inom den utvidgade gemenskapen vid mitten av 2006 har överskridit alla tidigare prognoser. Utöver 122 analoga nationella kanaler fanns omkring 1 335 digitala kanaler tillgängliga via multipla plattformar (kabel, satellit, markbundet, IPTV)⁷. Ett antal av dessa kanaler var inriktade på marknaden i en annan medlemsstat eller var baserade utanför EU. Vid mitten av 2006 fanns det 370 sådana tjänster⁸. Utöver de nationellt eller transnationellt tillgängliga kanalerna uppskattas antalet regionala kanaler till omkring 3 000⁹.

Inför en sådant ökat och diversifierat utbud har tittarna inte påtagligt ändrat sina övergripande tittarvanor. Det är tydligt att publiken har fragmenterats mer genom att tittarna till viss del bytt till nya digitalkanaler. Den länge förväntade minskningen av TV-tittandet till fördel för Internet-användning har emellertid inte förverkligats. I vissa länder ökade tittartiden under 2005 jämfört med 2004 (Belgien, Frankrike, Irland, Polen). Ungern har fortfarande de högsta publiknivåerna (265 minuter/dag), medan Danmark är det land där tittarna lägger ner minst tid framför TV:n (153 minuter/dag).

2. TILLÄMPNING AV DIREKTIVET

2.1. Jurisdiktion (artikel 2)

Principen om ursprungsland är grundstenen i direktivet. Enligt denna princip kan tjänster som följer lagarna i leverantörernas etableringsland fritt omsättas på gemenskapens inre marknad. Emellertid kan medlemsstater enligt artikel 2a.2 i direktivet göra undantag från artikel 2a.1 när en TV-sändning som kommer från en annan medlemsstat uppenbarligen, allvarligt och grovt överträder artikel 22.1 eller 22.2 och/eller artikel 22a.

Med hjälp av denna bestämmelse meddelade myndigheterna i Förenade kungariket kommissionen att de avsåg att förbjuda TV-stationen ”Extasi TV” den 20 december 2004. Anledningen till detta var att TV-stationen i fråga hade gjort sig skyldig till uppenbara och allvarliga överträdelser av artikel 22 i direktivet. Stationen sände via upplänkingsutrustning till satellit som stod i Spanien, medan själva programmen sammanställdes och redigerades av Digital World Television (DWT) i Italien. Det var därför osäkert vilken medlemsstat – Italien eller Spanien – som hade jurisdiktionen över detta programföretag.

Förenade kungariket uppfyllde samtliga bestämmelser om samråd och överträdelserna fortsatte. I en skrivelse av den 9 februari 2005 meddelade Förenade kungariket kommissionen att ett beslut hade fattats i enlighet med paragraf 177 i *Broadcasting Act 1990* (1990 års lag om TV-sändning), med den verkan att vissa åtgärder som krävs för en effektiv mottagning av den aktuella tjänsten i Förenade kungariket förklarades olagliga. Den 11 juli 2005 beslutade

⁷ Europeiska audiovisuella observationsorganet, årsbok 2006.

⁸ Europeiska audiovisuella observationsorganet, årsbok 2006.

⁹ Europeiska audiovisuella observationsorganet, årsbok 2006.

kommissionen att Förenade kungarikets åtgärder var förenliga med gemenskapsrätten, i enlighet med artikel 2a.2 i direktivet¹⁰.

Problem uppstod även kring beslutet om den relevanta jurisdiktionen för tjänsterna RTL-TVi, Club RTL och ”Plug TV”, i synnerhet såvida det var Belgien eller Luxemburg som var behörig jurisdiktion. Vid kontaktkommitténs möte den 15 november 2006 redogjorde den belgiska delegationen för sitt förslag i frågan. Detta följdes av en diskussion med andra berörda delegationer. Delegationerna enades om att förbättra samarbetet för att hitta konkreta lösningar på liknande problem¹¹.

2.2. Evenemang av särskild vikt för samhället (artikel 3a)

Enligt artikel 3a.1 i direktivet kan medlemsstaterna vidta åtgärder för att se till att evenemang som anses vara av särskild vikt för samhället inte sänds på ett sådant sätt att stora delar av publiken inte kan följa evenemangen på allmänt tillgängliga TV-kanaler. Enligt artikel 3a.2 i direktivet måste kommissionen kontrollera att sådana åtgärder är förenliga med gemenskapsrätten (när det väl anmälts), varpå kommissionen offentliggör åtgärderna efter det att de verkligen vidtagits av medlemsstaterna.

Den 15 december 2005, i målet *Infront* mot kommissionen,¹² uttalade förstainstansrätten att skrivelsen från generaldirektören för utbildning och kultur, som innehöll information till myndigheterna i Förenade kungariket om att kommissionen inte hade några invändningar mot de åtgärder som rörde TV-täckning av evenemang av särskild vikt i detta land, utgjorde ett beslut enligt artikel 249 EG. På dessa grunder upphävde förstainstansrätten beslutet av förfarandeskäl då det inte hade fattats i enlighet med kommissionens föreskrifter om kollegialt förfarande, delegation och verkställighet av beslut.

Till följd av denna dom har kommissionen fattat ett nytt beslut om Förenade kungarikets åtgärder i enlighet med dess föreskrifter om kollegialt förfarande, delegation och verkställighet av beslut. Kommissionen har även låtit alla sina verifieringar av medlemsstatsåtgärder som meddelats före domen i målet *Infront* följa förstainstansrättens bedömning och antagit kommissionens beslut som skall offentliggöras, tillsammans med de nationella åtgärderna, i *Europeiska unionens officiella tidning*, i enlighet med artikel 3a.2 i direktivet¹³.

Vidare kommer kommissionen att agera i enlighet med förstainstansrättens bedömning av alla medlemsstatsåtgärder som meddelats till kommissionen efter domen i målet *Infront*. Detta gäller i synnerhet det utkast till åtgärder som Finland meddelade till kommissionen den 2 oktober 2006. Dessa åtgärder har kontrollerats av kommissionen efter ett positivt yttrande från kontaktkommittén. Som angetts tidigare har ett formellt beslut om dessa åtgärders förenlighet med

¹⁰ C(2005) 2335 slutlig.

¹¹ Se punkt 2.6 nedan.

¹² Mål T-33/01, Rättsfallssamling 2005 s. II-05897.

¹³ Beslut av den 25 juni 2007, ännu ej offentliggjorda.

gemenskråsråttén antagits och ska offentliggörås, tillsammans med de åtgårder som antas på nationell nivå¹⁴.

2.3. Fråmjånde av distribution och produktion av TV-program (artiklarna 4 och 5)

Den 22 augusti 2006 antog kommissionen det sjunde meddelandet om tillåmpningen av artiklarna 4 och 5 i direktivet. Rapporten omfattar EU-25 under referensperioden 2003-2004¹⁵.

Den genomsnittliga såndningstiden för europeiska produktioner i EU-25 uppgick 2003 till 65,18 % och 2004 till 63,32 %, vilket motsvarar en minskning på 3,63 % under fyra år (2001-2004). Råknat på sex år (1999-2004) fanns dock en total ökning på 2,64 % i såndningen av europeiska produktioner. Vid utvärdering av framstegen i enlighet med artikel 4 måste man ta hänsyn till två faktorer. För det första ingår de tio medlemsstater som gick med i EU under 2004 i siffrorna för 2004. För det andra har beråkningsmetoden åndrats genom att mindre viktiga kanaler med tittarandelar som understiger 3 % nu ingår i beråknningen av genomsnittliga andelar av europeiska produktioner. Dessa resultat visar att tendensen på kort sikt visserligen har varit nedåtgående, men att såndningen av europeiska produktioner har stabiliserats i EU på en nivå som klart överstiger 60 % av den totala relevanta såndningstiden. Sårskilt för de tio medlemsstater som för första gången deltog i denna övervakning är detta en uppmuntrande utveckling. Det är också värt att notera att efterlevnaden för hela EU steg med över 4 procentenheter under denna referensperiod. Tillåmpningen på europeisk nivå av artikel 4 i direktivet har därmed på det hela taget varit tillfredsstållande.

Andelen europeiska produktioner av oberoende producenter i EU-25 låg på 31,39 % under 2003 och 31,50 % under 2004 . Det är anmärkningsvärt att det knappast finns någon skillnad mellan kanalerna i EU-15 och kanalerna i de tio medlemsstater som 2004 ånslöt sig till EU. Dessa uppnådde en genomsnittlig andel på 31,55 % – t.o.m. högre ån kanalernas andel i EU-15 (31,47 %). Jåmfört med tidigare referensperioder blev det en total minskning på 6,25 % under sex år i följd (1999-2004). Andelen såndningar av nya europeiska produktioner av oberoende producenter förblir dock relativt hög (över en femtedel av den totala relevanta såndningstiden). Andelen europeiska produktioner av oberoende producenter överstiger klart målet på 10 % i artikel 5 i direktivet.

2.4. Tillåmpning av reklamreglerna (artiklarna 10-20)

Under referensperioden inledde kommissionen övertrådelseförfaranden sårskilt i samband med brott mot reklamreglerna. Dessa identifierades efter klagomål från medborgare eller med utgångspunkt i en oberoende konsults övervakning. Denna oberoende konsult levererade under en beståmd tidsperiod nationella

¹⁴ Den finska regeringen antog slutligen åtgårderna den 22 februari 2007. De ånmåldes till kommissionen den 26 mars 2007.

¹⁵ Europeiska kommissionen håller nu på att utarbeta det åttende meddelandet om tillåmpningen av artiklarna 4 och 5 för perioden 2005-2006.

rapporter med relevanta fakta och uppgifter från vissa medlemsstater som rörde programföretagens konkreta tillämpning av reglerna för TV-reklam. 2006 undersöktes läget i fem medlemsstater och motsvarande rapporter överlämnades vederbörligen till kommissionen, som kommer att tillse att lämplig uppföljning genomförs.

Kommissionen förde ingående diskussioner med de belgiska myndigheterna om sitt motiverade yttrande som skickades till Konungariket Belgien 2004 på grundval av en övervakningsrapport från den oberoende konsulten. Med tanke på de förbättringar som tillsynsorganen samtidigt hade uppnått i sin övervakning av verksamheterna i de programföretag som de tillser beslutade kommissionen att avsluta ärendet den 4 april 2006¹⁶. En formell underrättelse skickades till Italien beträffande införandet av korta reklamslag, s.k. miniinslag, under återutsändningen av fotbollsmatcher, vilka ansågs strida mot direktivets regler. Detta mål — som hade föranletts av bristande efterlevnad av kraven i direktivet— avslutades slutligen av kommissionen den 12 december 2006 efter att ändringar införts i den italienska lagen om TV-reklam¹⁷.

2.5. Skydd av minderåriga och den allmänna ordningen (artiklarna 2a, 22 och 22a)

År 2004 informerade kommissionen *Asociación Nacional para la Protección y el Bienestar de los Animales* (ANPBA) att den skulle avslå sammanslutningens ansökan att förbjuda spanska programföretags sändningar av tjurfäktningar, genom att ta hänsyn till avsaknaden av klagomål från medlemsstater som tar emot dessa program, där de anger sin avsikt att avvika från principen om fri mottagning i artikel 2a.2 i direktivet. Till följd av denna skrivelse ingav ANPBA ett klagomål till ombudsmannen. Efter undersökning av målet fann ombudsmannen inga spår av administrativa missförhållanden i samband med kommissionens hantering av klagomålet och avslutade därmed målet genom beslut den 12 januari 2006¹⁸. Under tiden hade kommissionen avslutat målet¹⁹.

Den 20 december 2006 antog Europaparlamentet och rådet en rekommendation om skyddet av minderåriga och den mänskliga värdigheten och om rätten till genmäle. Rekommendationen bygger på den tidigare rekommendationen av rådet från 1998, som kommer att fortsätta att gälla. Den utvidgar tillämpningsområdet till att även gälla mediekunskap, samarbete och utbyte av erfarenheter och exempel på god praxis mellan självreglerande och samreglerande tillsynsorgan, åtgärder mot diskriminering i alla medier, och rätten till genmäle gällande medier på nätet. Kommissionen kommer att utarbeta

¹⁶ De flesta brott mot direktivet som identifierades i övervakningsrapporten hade utförts av programföretag etablerade i Flandern. Sedan dess har stora framsteg noterats i övervakningen av programföretag och deras sätt att omsätta reglerna i den flamländska förordningen om medier. Vidare inrättades den flamländska medietillsynsmyndigheten (Vlaamse Regulator voor de Media) den 10 februari 2006 av den flamländska regeringen, med mer inflytande än f.d. Commissariaat van de Media.

¹⁷ Se särskilt ändringarna av artikel 4 i delibera nr 538/01/CSP av delibera 250/04/CSP.

¹⁸ Klagomål 3133/2004 JMA mot Europeiska kommissionen, beslutet offentliggjort i: <http://www.ombudsman.europa.eu/decision/en/043133.htm>.

¹⁹ Beslutet fattades den 12 oktober 2005.

regelbundna rapporter om genomförandet av denna rekommendation liksom dess effektivitet, och vid behov granska den.

2.6. Samordning mellan nationella myndigheter och kommissionen

Kontaktkommitténs möten hölls den 6 april 2005 (22:a mötet), den 14 oktober 2005 (23:e mötet) och den 15 november 2006 (24:e mötet). Vid dess tjugoförsta möte den 21 oktober 2004 beslutade kontaktkommittén att offentliggöra sina protokoll, i avsikt att öka insynen. Dessa finns nu uppsatta på kommissionens webbplats²⁰.

Kommittén har studerat förberedelserna inför granskningen av direktivet om television utan gränser, hanterat jurisdiktionsfrågor vid ett flertal tillfällen och i största allmänhet studerat frågor som rör direktivets tillämpning. Inom ramen för det tjugofjärde mötet förklarade delegationerna från Luxemburg och Belgien att de var villiga att hitta en lösning som skulle säkerställa respekten för företaget, CLT, för åtagandena om audiovisuella produktioner i enlighet med den franska gemenskapens förordningar i Belgien. Under samma möte avgav kommittén ett positivt yttrande angående de finska åtagandena enligt artikel 3a TVWF (viktiga evenemang).

Vad gäller mötet i mars 2005 om frågan om hets mot folkgrupp i sändningar från företag utanför EU, såsom *Al Manar* eller *Sahar 1*, sammankallade kommissionär Reding tillsynsmyndigheternas högnivågrupp till ett årsmöte i mars 2006. Flera frågor diskuterades, särskilt uppföljningen till vissa av de åtaganden som hade vidtagits i mars 2005 för att säkerställa de grundläggande friheter som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

3. FÖRSLAG TILL ETT DIREKTIV OM AUDIOVISUELLA MEDIETJÄNSTER

Ett lagförslag till ett moderniserat direktiv om audiovisuella tjänster antogs i december 2005²¹. Lagförslaget antogs efter två offentliga samråd under 2003 och 2005 och en konferens för berörda parter i september 2006 i Liverpool²².

Lagförslaget befinner sig nu i medbeslutandeförfarandet hos parlamentet och rådet. Efter en första diskussion i maj 2006 om kommissionens förslag enades rådet om en allmän strategi den 13 november 2006 under det finska ordförandeskapet.

I sin första behandling den 13 december 2006 bekräftade parlamentet på det hela taget kommissionens förslag med en klar enighet om tillämpningsområde, självreglering och samreglering, europeiska produktioner och tvåstegsmetoden. De antagna ändringsförslagen är i stort sett i linje med rådets allmänna

²⁰ http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/contact_comm/index_en.htm.

²¹ http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal_2005/index_en.htm.

²² http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/index_en.htm.

inställning²³. Kommissionen antog det ändrade förslaget den 29 mars 2007. En politisk överenskommelse om en gemensam ståndpunkt antogs den 24 maj 2007 under det tyska ordförandeskapet²⁴.

4. INTERNATIONELLA ASPEKTER

4.1. Utvidgningen – framtidsutsikter

EU växte från 25 till 27 medlemsstater under den aktuella perioden, efter Rumäniens och Bulgariens anslutning den 1 januari 2007. Förbindelserna mellan unionen och de (dåvarande) kandidatländerna utvecklades i enlighet med föranslutningsstrategierna. Kommissionen övervakade processen och var särskilt intresserad av att den administrativa och juridiska förmåga som behövdes för att genomföra direktivet skulle byggas upp.

Kroatien, Turkiet och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien är nu kandidatländer. EU inledde officiellt anslutningsförhandlingar med Kroatien och Turkiet den 3 oktober 2005. Förhandlingarna med f.d. jugoslaviska republiken Makedonien har ännu inte inletts.

I fråga om länderna på västra Balkan har Europeiska rådet vid ett flertal tillfällen betonat att de har goda utsikter att bli medlemmar av EU. Kommissionen eftersträvar i samarbete med Europarådet att dessa länders lagstiftning på det audiovisuella området skall samordnas med EU:s mediebestämmelser.

4.2. Internationell ram för kulturell mångfald

Under rapporteringsperioden vidtogs viktiga åtgärder för att främja de gemensamma målen med EU:s audiovisuella politik med bekräftelse av den kulturella mångfalden på det internationella planet.

Den 18 december 2006 ratificerade gemenskapen konventionen om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar, som hade antagits av Unescos generalkonferens den 20 oktober 2005, och bidrog därmed avsevärt till att konventionen så snabbt trädde i kraft (tre månader efter den dag då det trettionde ratifikationsinstrumentet deponerades, dvs. den 18 mars 2007) liksom till inledandet av genomförandeprocessen.

Efter anslutningen av 13 medlemsstater till EU sedan 1995 avslutade dessutom EU en rad förhandlingar med 17 medlemmar av Världshandelsorganisationen (WTO) om ändringar av handelsåtaganden gällande tjänster enligt allmänna avtalet om handel och tjänster (GATS), för att anpassa dessa åtaganden efter de som gäller inom EG-12, och konsolidera dem i en enda EG-omfattande lista

²³ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P6-TA-2006-0559+0+DOC+XML+V0//SV>.

²⁴ För mer information, se: http://ec.europa.eu/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal_2005/index_en.htm

över handelsåtaganden (konsoliderad GATS-lista över åtaganden för EU-25). Resultaten av dessa förhandlingar innebär ett positivt resultat för den kulturella mångfalden genom att den audiovisuella sektorn nu åtnjuter samma garantier i hela den utvidgade unionen under GATS (dvs. frånvaro av åtaganden om marknadstillträde och nationell behandling), och det klargörs nu uttryckligen för de 25 medlemsstaterna att framtagandet av innehåll har uteslutits ur åtagandena om teletjänster och att skyddsåtgärder inrättats för uteslutning av audiovisuella tjänster som använder datorer och relaterade tjänster från åtagandena inom området för datortjänster.

4.3. Samarbetet med Europarådet

Kommissionen deltar som observatör i CDMC:s möten ("Steering Committee on the Media and New Communication Services"). CDMC styr arbetet för alla expertgrupper och underordnade organ som handskas med medie- och kommunikationsfrågor. Viktigast av dessa organ är den ständiga kommittén för gränsöverskridande television, som övervakar genomförandet av Europarådets konvention om television över gränserna. I närvaro av en observatör från kommissionen inledde denna kommitté nyligen det förberedande arbetet för en översyn av konventionen. Man beslutade att bevara den enhetlighet som båda institutionerna under många år hade utvecklat mellan de båda instrumenten.

Europeiska kommissionen inledde även ett initiativ för att höja nivån på informationen om europeiska standarder för audiovisuella regler inom västra Balkanregionen och att stödja policyreformer i samarbete med Europarådet. En rad seminarier hölls i västra Balkan och Bryssel för att möjliggöra ett utbyte av information om europeiska regelstandarder och läget för mediapolicyn i vart och ett av länderna i västra Balkan. De viktigaste framgångarna för detta initiativ var ett förstärkt regionalt samarbete och en ökad medvetenhet om europeiska standarder för mediernas frihet och om EU:s audiovisuella regelverk²⁵.

5. SLUTSATSER

Direktivet är fortfarande ett effektivt sätt att garantera friheten att tillhandahålla TV-tjänster i Europeiska unionen. Kommissionen – som verkar som väktare av fördraget – fortsätter att kontrollera att direktivet genomförs på ett effektivt sätt och vidtar åtgärder där så behövs för att säkerställa detta. Enligt det sjunde meddelandet om tillämpningen av artiklarna 4 och 5 i direktivet är resultaten i allmänhet tillfredsställande vad gäller kraven på kanalerna att sända europeiska produktioner. Den tekniska och marknadsmässiga utveckling som har öppnat vägen för utvecklingen av nya audiovisuella tjänster – t.ex. beställtjänster – bekräftar samtidigt att EU:s rättsliga ramar behöver moderniseras. Detta kommer att ske när väl ändringsdirektivet om audiovisuella medietjänster definitivt antagits.

²⁵ http://ec.europa.eu/avpolicy/ext/enlargement/index_en.htm